

Outcome Oriented, At Least Subtly

Igros Kodesh Vol. 10 pp 45

LETTER #5: THURSDAY EVENING, PURIM, 14 ADAR II - MARCH 17

ג'ט

This letter was addressed to Rabbi Tzvi Schusterman of Chicago.

By the grace of G-d
8 Mar-Cheshvan, 5715
Brooklyn

Greetings and Blessings,

After your lengthy silence, I was pleased to receive your letter from *Motzaei Shabbos* in which you write how the matters of the *Talmud Torah* have been settled and about the arrangement of the various classes. I was very pleased by how you arranged various academic competitions between your students which will certainly bear fruit, awakening their internal faculties inherent to every Jew to be revealed in reality, influencing their daily lives. On that note, your idea to arrange a *Minyan* for them, allowing them to choose a *Gabbai* and *Shamash* from among themselves, is very

ב"ה, ח' מרחשון, תשט"ו
ברוקלין.

הרב החסיד איש ירא אלקים נכבד
ונעלה עוסק בצרכי צבור מוה"ר צבי
שיחה

שלום וברכה!

לאחרי השתיקה הארכה נעם לי לקבל מכתבו ממוצאי שבת קדש בו כותב איך שהסתדרו הענינים בהתלמוד תורה וסדור הכתות השונות, ונהגיתי במאד מאד ממה שהמציא כמה ענינים בקנאת סופרים בין התלמידים שפטח יביא פרות לעורר בהם כחות הפנימים שיש בכל אחד ואחד מישראל שיתגלו בפעל וישפיעו על חייהם היום יומים, ובהמשך לזה נכונה מאד סברתו לסדר מנן בעדם פיון שזה נותן מקום לבחירת גבאי שממש מבין הנערים גופא, והרי ידוע עד

appropriate. It is well known how American children are drawn after the construct of a team which has a leader or captain, etc. Your outline of the learning program with adults who you have charged with being windows to Judaism also impressed me, and surely you also saw the essays on *Davening* and their excerpts printed in Talks and Tales. Although written for children, their point and basis is accurate, and they will surely be of value in your speeches.

As I wrote to you in [a previous] letter, although you should not always highlight the following point, it should at least be an inapparent goal. This is, every encounter and speech should impart on the listeners additional vibrance and knowledge of practical, day-to-day *Mitzvos*, for they ultimately are the entire duty of man. This is also self-understood from the common expression of Chassidus that even the deepest ideas need to have an outcome. This outcome needs to effect concrete action, and elaboration on this simple matter is surely unnecessary. Certainly, you can find a diplomatic solution if necessary for them to not realize the intention of every speech to such an extent...

With blessings for success in all of the above,

כמה הנוער שבארצות הברית להוט אחרי סדורים שיש להם אפן של טים Team ובמילא יש לו לידעה, קעפטין וכו' וכו'. כן עושה רשם טוב התכנית שלו אודות הלמוד עם המבגרים שקראם להיות חלונות ליהדות ובטח ראה גם כן המאמרים אודות התפלה והחלקים שלהם שגדפסו בהטאקס וטיילס אף שכתוב לצעירים, אבל הנקדה והיסוד של מאמרים אלו אמתים, ובטח יביאו לו תועלת בהרצאותיו הוא.

כמו שכתבתי לו במכתבי מאז שאף שלא תמיד יש להבליט נקדה הבאה לקמן אבל צריכה להיות מטרה בהעלם על כל פנים, והוא שכל פגישה והרצאה הנה יתוסף מזה אצל השומעים מרץ וידיעה בהנוגע למצות מעשיות בפעל בחיי היום יומים כי סוף סוף הרי זה כל האדם, ומובן גם כן מכל שכן וקל וחמור מהמובא בחסידות בכמה מקומות אשר השכלה היותר נעלית צריכה להביא לבכן, והבכן צריך לפעול במעשה בפעל והאריכות בדבר הפשוט בטח למותר ובודאי שיש למצוא אפן דיפלומטי אם מכרחים לזה שלא ירגישו כל כך הכונה דכל הרצאה...

בברכת הצלחה בכל הנ"ל.

